

26 de Juliol: Sant Joaquim i santa Anna, pares de la Verge Maria

Text de l'Evangelí (Mt 13,16-17): En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Feliços els vostres ulls, perquè hi veuen, i les vostres orelles, perquè hi senten! Us asseguro que molts profetes i justos van desitjar veure el que vosaltres veieu, però no ho veieren, i sentir el que vosaltres sentiu, però no ho sentiren».

«Feliços els vostres ulls, perquè hi veuen, i les vostres orelles, perquè hi senten!»

+ Mn. Pere CAMPANYÀ i Ribó
(Barcelona, Espanya)

Avui, l'Evangelí ens parla de felicitat. Certament, el desig de felicitat és universal per a tots els éssers humans. Si hom pregunta a qualsevol persona: «¿Vols ser feliç?», la resposta serà sempre la mateixa: «Sí, ho vull». Però no hi ha unanimitat a l'hora d'afirmar en què consisteix la veritable felicitat. Jesús ens parla en diferents ocasions sobre l'autèntica felicitat i sobre on la trobarem. Repetint el que diu avui l'Evangelí, Jesús afirma que la felicitat es troba en el fet de poder veure'l i de sentir les seves paraules, perquè amb Ell han arribat els dies definitius (cf. He 1,1-2), de tal manera que, en posar la mirada en la seva persona podem parlar d'un abans i un després.

Així, Déu se serveix d'uns elements humans com a preparació del nou temps: pel fet de formar part de la nostra història, el Fill de Déu necessita d'una mare, i aquesta serà Maria; la Verge també necessita d'uns pares que foren Joaquim i Anna. Ells, sense saber-ho, seran els avis del Messies. Bo i aplicant les paraules de sant Pau als Efesis (1,9-10), poden dir: Ens ha fet conèixer el secret de la decisió benèvola que havia pres, per executar-la quan els temps fossin madurs.

Amb raó sant Joan Damascè felicita els sants esposos amb aquestes paraules: «¿Oh matrimoni feliç de Joaquim i Anna, certament ben net de tota culpa! Sereu coneguts pel fruit de les vostres entranyes». Quina felicitat pels pares que tenen la sort de tenir uns fills que poden admirar la seva fidelitat i agrair el seu comportament generós, pel qual reberen la seva existència humana i cristiana. Però també quina

felicitat pels fills que tenen la sort de conèixer més i millor Jesucrist, ja que han rebut dels seus respectius pares la formació cristiana, amb l'exemple de vida i pregària familiar.